De Kabeljauw verlaat op maandag 28 augustus Ath en volgt de Dender verder stroomaf. Het is weer alsof we door een oneindig bos varen.

Door de afmetingen van de Kabeljauw en in het bijzonder de diepgang kunnen we niet sneller varen dan 5 Km/uur wat voor ons snel genoeg is.

We lopen op het gekanaliseerde riviertje een zeilvaartuig op dat net als wij stroomaf gaat.

In Lessines is een prima ligplaats, met later op de middag schaduw van een paar bomen.

De volgende dag is Geraardsbergen ons doel. Voor we daar aankomen varen we langs een vliegveld waar een zweefvliegclub actief is. Voor de show staat er een oude Douglas C-54 Skymaster opgesteld. Wat een beetje vreemd gezicht is zo in het groene grasland

Net voor Geraardsbergen vinden we een aanlegplek bij restaurant Het Bruggenhuis. Langs de weg zien we borden dat er niet mag worden geparkeerd op veel plaatsen langs de weg in verband met de Muur. Het blijkt te gaan om de Classic wielerkoers de Muur van Geraardsbergen op woensdag 30 augustus 2023.

De wielrenners met hun hele caravaan aan reclame en volgauto's komen vijf keer over de Majoor van Lierdenbrug waar we direct zicht op hebben. De uitslag :

1	ITA Filippo Magli (ITA)	4:11:37
2	GBR Harry Birchill (GBR)	zelfde tijd
3	NED Peter Schulting (NED)	0:03

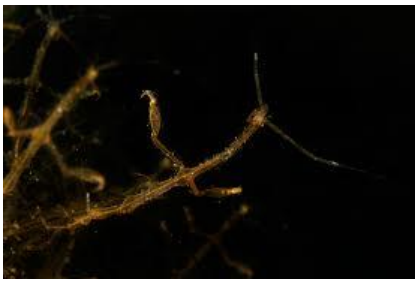

De volgende dag ga ik met ons busje naar Zeeland om weer eens lekker onderwater rond te kijken met duikvereniging Méduse.

Bijna overal staan de spookgarnaaltje me toe te juichen alsof ik ook een wielerronde fiets. Ze zijn nog geen centimeter groot maar wel met vele duizenden.

Zondag ga ik weer naar de Kabeljauw zodat Cor met de camper naar Dieren en omgeving kan om haar Pedicure en Zonnebloem vrienden en vriendinnen op te zoeken.

Op 5 september komt er een kerel van de Vlaamse Waterweg vertellen dat de Kabeljauw niet op een daarvoor aangewezen plaats ligt. 'U wil zeker gratis liggen' is het commentaar.
S' Morgens waren er vissers langsgelopen met een bosmaaier om visstekken voor te bereiden misschien voor een viswedstrijd. Zij stonden al met een schuin oog naar de boot te kijken……
Om kort te gaan ik moest direct weg van deze prettige ligplaats. Hij nam wat foto's en dreigede dat ik de boot echt onmiddellijk weg moest halen want anders…. 'Wat anders' is vertelde hij niet, discussie hielp ook niet daarbij bleek dat (lig)geld toch een zwaar argument te zijn. Maar afijn, ik heb de spudpalen opgehesen en de motor gestart en ben op weg gegaan. 2 Km, een sluis en een hefbrug verder heb ik de Kabeljauw aan de steiger gelegd. Nu liggen we midden in Geraardsbergen.

We liggen net vast komt een beetje sneue man melden dat hij van de "Haven Dienst" is. Hij vraag zonder blikken of blozen € 21,- per nacht om in het lawaai van het plaatsje te liggen. Hij telt op zijn vingers hoeveel nachten en met hoeveel meter we blijven liggen. Voor de rest van de week is dat dan € 105,-. Vooruit maar, meestal betalen we niets voor de ligplaats, nu dus wel. Het zijn super hete dagen met aan het einde van de middag 35 á 35°C. s' Jammer dat we niet meer in de schaduw van de bomen liggen. Morgens een fikse wandeling met Bond. Daarna de dagboeken bijgewerkt achter de computer. Beneden in het ruim blijft het nog het langste koel. Dus kon ik deel 19 en 20 maken en voor de Franse volgers omzetten in het Frans met Google Translate.

De Abdijtuin in Geraardsbergen

Vrijdag in de loop van de dag komt Cor weer aan boord. We knippen de haren en maken een wandeling. Daarbij genieten we van een wit biertje op het Marktplein.

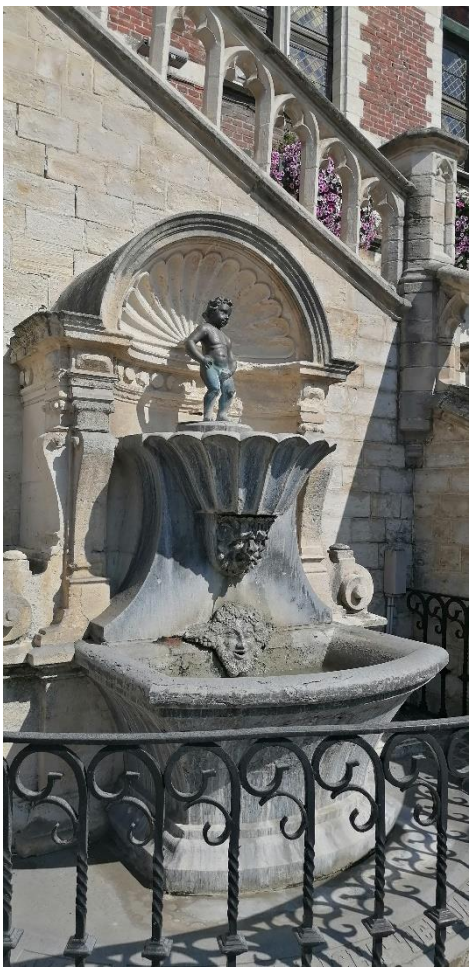

Op de markt staat het Stadhuis een “Manneke Pis”. Volgens overlevering het alleroudste manneke van België! Alé, vooruit maar, dat zullen we dan maar geloven.

Stadjes in België zijn zelden saai, telkens vinden we verrassende pandjes op onverwachte plekken.

Tussen een groepje oldtimers en klassieke auto’s staat een Porsche uit 1955, mooi bouwjaar!

Cor gaat op tijd naar bed, maar klokslag half elf zijn er eerst hele luide knallen waarna het iets later fel gekleurd oplicht boven de huizen. Vuurwerk dus. We vonden al dat er veel mensen naar het Marktplein waren gelopen die avond

Zondag brengen we de bus alvast naar Denderleeuw en fietsen terug langs het water. Onderweg koffie met een Mattentaart de lokale lekkernij.
Bladerdeeg met een vulling van ‘matte’ dat is gestremde volle melk met ei en gezoet met suiker.
De Mattentaart smaakt prima!

De volgende overnachtingsplaats aan de Dender is het dorp Denderleeuw.

Om er te komen passeren we de Okegembrug.

In de sluismuur bij Denderleeuw treffen we nog wat onderdelen van de vorige inrichting. Het sluisje van 40 bij 5 meter10 kon in het verleden in twee delen worden gesplitst. Toen dat systeem niet meer gebruikt werd zijn de extra deuren weggehaald maar het draaipunt is blijven zitten.

Bond heeft daar zo zijn eigen gedachten over.

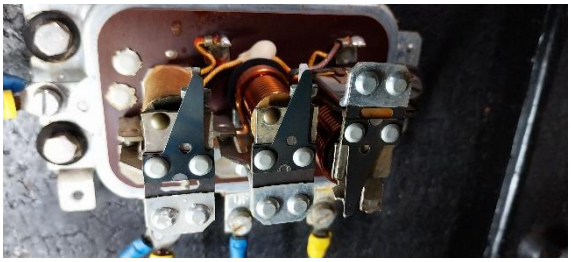

Onderweg bleef de dynamolamp branden van de oude Kromhout gelijkstroom dynamo. Dus alle bedrading eens nagelopen, maar ik kon geen defect vinden. Na alles weer gemonteerd te hebben werkte de dynamo weer zoals het hoort. Altijd jammer als je niet zeker weet wat de juiste remedie is geweest maar blij dat het weer voor elkaar is.

Na een nachtje Denderleeuw varen we naar Aalst. We zien een bijzondere brug die zijwaarts kantelt.

In Aalst blijven we drie nachten liggen. De bus halen we op uit Denderleeuw en brengen die vast naar Boom, dan hoeven we daar de komende dagen niet meer voor te zorgen. Op de fiets weer terug naar de Kabeljauw, maar niet nadat we in Boom een enorme hamburger hebben gescoord met een echte Coca Cola. Dat was jaren geleden dat we Cola op hebben, maar met de straffe wind tegen op de fiets…. Nou ja, je moet toch een smoes verzinnen.

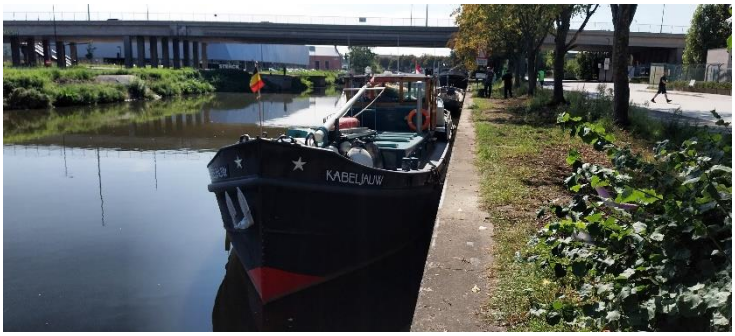

We raken aan de praat met Jelle Allemans van de Esmeralda. Hij is deze spits weer in oude staat aan het terugbrengen. Jelle nodigt ons uit om te komen eten; Vlaamse frietjes, van Vlaamse aardappels gebakken in Ossenwit, met daarbij stoofvlees van ree. Met vooraf een heerlijk biertje, 'Geuzen Bier van Boon uit Lembeek, "de champagne onder de bieren" gevolgd door even prima champagne.

Het was een heerlijk maal en een heel gezellige avond.

Het interieur van de spitsen was veel rijker en uitbundiger dan het wat eenvoudiger interieur van de Kabeljauw. Marmer, spiegels, glas in lood (in een koperen profiel in de plaats van lood. Men had ervaren dat lood door de trilling van de motor ging scheuren) Overal zijn kunstige lijsten en plinten gemonteerd. Het gaat er prachtig uit zien.

De Esmeralda met de nieuwe originele zonnetent.

In het gesprek kwam naar voren dat in Baasronde de Scheldefeesten worden gehouden in het weekend van de 14e tot 17e september. De feesten zijn door het openen van het scheepvaart museum nieuw leven ingeblazen wat tot heden stand heeft gehouden.
Na wat telefoontjes regelt Jelle voor de Kabeljauw een plekje aan de steiger in Baasrode. Vrijdag varen we naar Dendermonde,

Voor de sluis Dendermonde.

De deur gaat ophoog we kunnen er in. Op naar de Schelde!

Zaterdag, acht uur is het hoogwater in op de Schelde in Dendermonde. Om tien over negen varen we de Schelde op. De ebstroom neemt ons mee richting zee. Dat is mooi want dan komen we vanzelf in Baasrode dat een uurtje varen stroomafwaarts ligt van Dendermonde. De rivier is dan nog breed, naarmate het tij verloopt, het water zakt, wordt ze smaller en ondieper. Het waterpeil bij

hoogwater is ongeveer 5,2 meter hoger dan het peil bij laagwater. Het peil is o.a. afhankelijk van de stand van de maan en de wind op de Westerschelde.

Deze boot is al drooggevallen.

In Baasrode worden we prettig ontvangen met het verzoek naast de boot van de Zeekadetten af te meren. De vlaggen gaan in het want ter verhoging van de feestvreugde

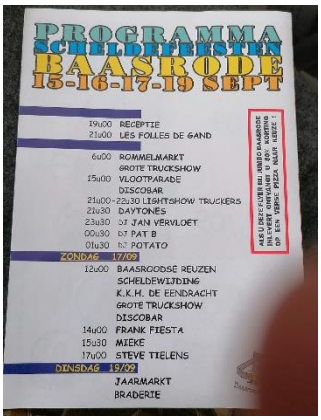

Er is van alles te doen, een feesttent met kabaal, een lange straat vol uitbundig uitgedoste vrachtwagens, kermis, de rommelmarkt en zo meer.

Na een wandeling over het feestterrein lopen we door naar het Scheepvaart Museum. Hoofdonderwerp van het museum is de scheepsbouw in Baasrode door de eeuwen heen, met de nadruk op de laatste, grofweg, 150 jaar.

Het Scheepvaart Museum is gevestigd op het terrein van de laatste actieve scheepswerf Cesar van Damme

In de beide voormalige droogdokken ligt elk een spits.
De Lauranda, een sleepspits uit de tijd vóór de oliemotoren te herkennen aan het enorme roer met extra uitklapbaar deel. Dit soort schepen werden door stoomsleepboten getrokken, maar ook wel door paarden en soms door de schipper en zijn gezin.

De spits is allesbehalve spits. Waar de naam vandaan komt weet ik niet maar de maten van een spits liggen altijd rond de 38,5m voor de lengte 5,05m voor de breedte met een tonnenmaat tussen de 300 en 400 ton laadvermogen. De maximale diepgang is ongeveer 2,30m. Voor veel kanalen in Nederland, België en Frankrijk was dit een standaard afmeting tussen 1850 en 1950.

In het andere dok ligt de ALYV, die bij de nieuw bouw voorzien is van een 2 cilinder Deutz.
De scheepsnaam is een samentrekking van de eerste twee letters van de namen van de dochters van de schipper, Albertine en Yvonne.

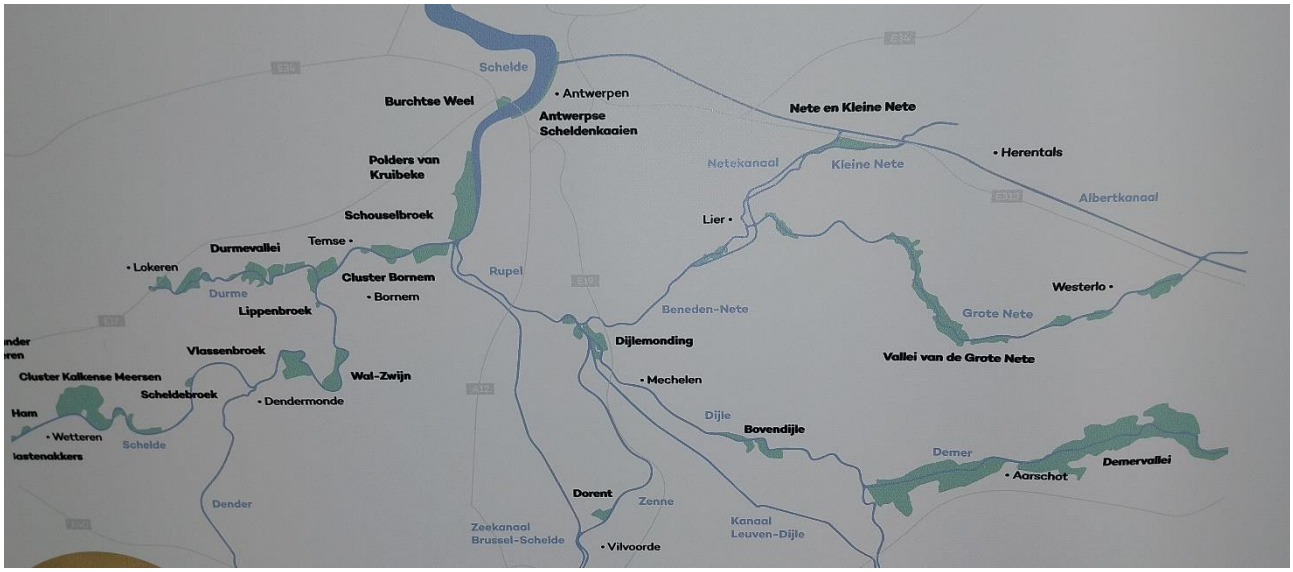

Het kaartje geeft een overzicht over de verschillende kanalen, stromen en rivieren die op de Schelde aansluiten.

Op het museumterrein staat de woning van de scheepsbouwer. Het heeft uitgebreide muurschilderingen alsof er tegeltableaus op de muren zijn aangebracht. Prachtig!

De trekzeel mag in dit museum niet ontbreken, er zijn hier op de jaagpaden heel wat zweetdruppels vergoten om schepen op hun bestemming te krijgen.

De duikhelm US Navy Mark V Model 1 samen met de “Dutch Boots” getuigt van reparaties aan schepen onderwater.

Bij de modelbouwafdeling ligt een model van een Doesburgerboot. Die werden bij de Firma Ankersmit & Zn in Doesburg gemaakt. In de jaren ’80 zijn we regelmatig bij scheepstimmerbedrijf Ankersmit geweest om hout te kopen en van zijn kennis gebruik te maken. Heel leuk om het hier aan te treffen.

Op het buitenterrein, een verzameling stalen vletjes van verschillende herkomst en constructie.

Verder staat er een botter is vergevorderde staat van afbouw. In België werden de botters, onder andere, gebruikt in de paling handel voor het vervoer van levende palingen. Eerst kochten zij die in Nederland later bouwden ze zelf botters

De visbun sloot men af met koperen platen, waar gaatjes in zaten, zodat vers water in de bun kon stromen. Hierdoor kon de paling levend worden getransporteerd. De handel op Londen aan de Thames was daar een belangrijk onderdeel van. We spreken hier dan ook over een zgn. Koopbotter die geheel van een dek is voorzien t.o.v. de botter met een openkuip die op de Zuiderzee in gebruik was

Model van de Koopbotter, het luik van de bun ligt open verder is het van een dek voorzien om veilig over de Noordzee te gaan. De mast is strijkbaar om de spoorbrug over de Schelde bij Temse te kunnen passeren.
Tot zover het Museum.

Aan de steiger, de hengst D'n Bruine uit Rupelmonde en op de achtergrond de Cleydeal die we eerder al in Battel gezien hebben in het kanaal naar Leuven.

Met de bemanning van D'n Bruine hebben we op zaterdag avond gezellig spaghetti gegeten, aangeboden door de organisatie van het Scheldefeest

De Hengst heeft is ook uitgerust met een strijkbare mast om de spoorbrug bij Temse te kunnen passeren.

De 360° lamp is een product uit Baasroden wat regelmatig in het straatbeeld terugkomt.

De echte 'oude' lampen van koperslagerij D. DESMET, Baasrode zijn bijna niet meer te vinden.

Maandag 16 september vervolgen we onze reis stroomaf naar de Kattendijksluis in Antwerpen.

Bij Temse gaan we onder de spoorbrug Temse – Bornem door waar in het museum al spraken van was. Gelukkig hoeven wij niet op het openen van de bruggen te wachten met flinke stroom mee.

Met het zakken van het water in de Schelde komen de modderbanken langzamerhand in beeld.

Paviljoen de Notelaer in Hingene aan de oever van de Schelde.

Dichter bij Antwerpen worden de schepen almaar groter.

De Kattendijksluis kan uitsluitend functioneren als het water niet te hoog staat, daarom moeten we er tegenover wachten aan de wachtsteiger. De binnendeuren van de sluis zijn domweg niet hoog genoeg. De sluis loopt over als de deuren tijdens hoogwater open gaan, dit ondanks een grote revisie. Na 13 jaar is de sluis weer open met haar beperkingen.

Hijskranen in vele soorten en maten tentoon gesteld op de kaai aan de Schelde in Antwerpen.

Eenmaal in de Kattendijksluis gaan ook de hemelsluizen open en een zondvloed daalt op ons neer.

Gelukkig dreef de bui snel weer over, ondertussen waren we wel nat tot op de onderbroek.

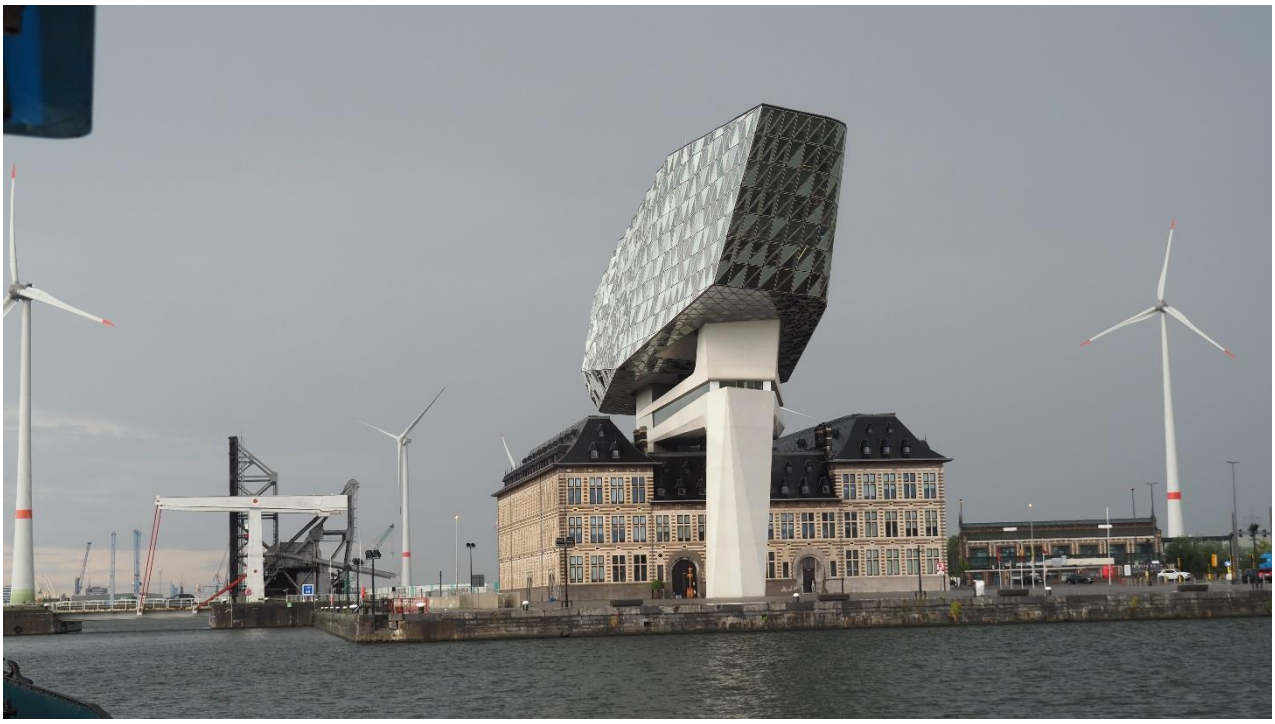

Het iconische havenkantoor van Antwerpen mat daarnaast de Siberiabrug.

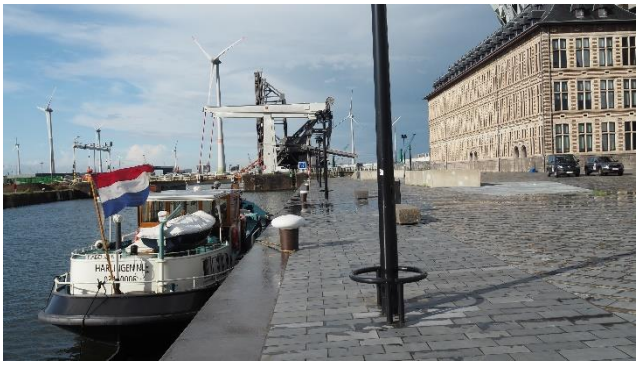

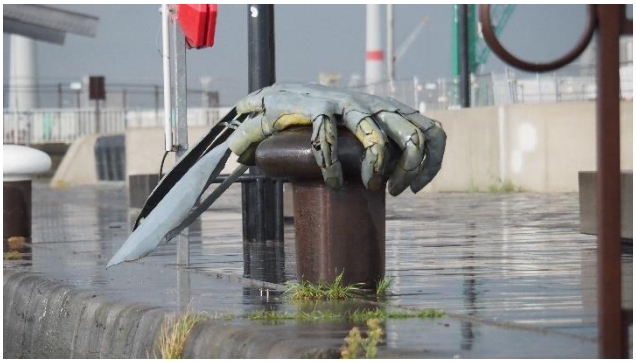

De Siberiabrug geeft toegang via het Straatsburgdok naar het Alberkanaal. De brug ging pas om 18:00 uur open dus kon ik mooi een rondje wandelen met Bond over de kaai.

Street art langs het Albertkanaal.

Het is al laat als we net voorbij Schoten, Sluis 10 in het Kanaal Dessel naar Schoten kunnen vastmaken voor de nacht.

Meer avonturen de volgende keer!

Het vervolg leest u in deel 22 van het Dagboek van een Kabeljauw.
U kunt ons ook volgen op www.polarsteps.com
Als we aan het varen zijn plaatst Cor er bijna dagelijks berichten.